

הסוגיא העשרים וארבע: 'בעפון' (נו ע"ב)

הנכנסין חולקין בצפון.

- [1] תננו רבנן: הנכנסין חולקין בצפון – כדי שייראו שהן נכנסין, והיווצאיין חולקין בדורם –
ברייתא כדי שייראו שהן יווצאיין.

מסורת התלמוד

[1] השו Tosfeta Sotah ד כה (מהדר' ליברמן, עמ' 277); ירושלמי סוכה ה ח, נה ע"ד.

רש"י

נכנסין לעזרה. כדי שיראו נכנסין טעמי דמיוןיתין קא מפרש, וגמרא היא.

תקציר

הסוגיא שלנו היא כולה ברייתא קצרה המסבירה את טעם ההלכה שבמשנה, שהמשמר הנכנס חולק את לחם הפנים בצפון, והמשמר היוצא בדורות: "...כדי שיראו שהן נכנסין... כדי שיראו שהן יוצאיין...".

את הבריתא ניתן להסביר בשתי דרכים: אפשר שהכוונה היא שהמשמר היוצא חילק את לחם הפנים בנפרד מן המשמר הנכנס כדי להבחין ביניהם, והצפון והדרום הם מקומות שנבחרו באקריאי, ואפשר שיש קשר מובנה בין הצפון לבין הכנסה ובין הדרום לבין היציאה. הסברים נוספים ניתנים בתוספתא סוכה ד כה ובירושלמי סוכה ה ח, נה ע"ד, ואפשר שהם מבוססים על הבריתא שלנו אך מבקשים לעזין מהו הקשר המובנה שבין הצפון לבין הכנסה ובין הדרום לבין היציאה.

מהלך סוגיא ותולדותיה

לפי משנתנו, סוכה ה ח, "הנכנסין חולקין בצפון והויצאיין בדורות", דהיינו, כוהני המשמר הנכנס מתחלקים בלחם הפנים בצפון העוזרת, ואילו כוהני המשמר היוצא עושים כן בדורות העוזרת. הבריתא שבסוגיא שלנו נותרת טעם לדבר: "הנכנסין חולקין בצפון, כדי שיראו שהן נכנסין, והויצאיין חולקין בדורות, כדי שיראו שהן יוצאיין". ניתן להבין את הטעמים הללו בשתי דרכים:

1. החלוקה בצפון העוזרת אינה קשרה קשר מובנה לכינסה לעוזרת, והחלוקת בדורות אינה קשרה ליציאה דווקא. משמעו הבריתא היא שהנכנסים והויצאים לא התחלקו בלחם הפנים במקומות אחד, אלא התחלקו לשתי קבוצות – נכניםים בצפון ויוצאים בדורות – כדי שהעם העומדים בעוזרת יוכל להבחין ביניהם. שעת חילוקת לחם הפנים הנה שעת חילופי המשמרות. במידה הנפרדת של כוהני שני המשמרות בשעה שנייהם נמצאים בעוזרת – שעת חילופי המשמרות – יש מושום טקסיות, וחשוב שהעם יכיר בכך שמדובר בשני המשמרות המתחלפים. לפירוש זה הדגשת בנימוקים שבבריתא אינו על הצפון והדרום, אלא על הביטוי "כדי שיראו".

2. החשיבות אינה רק בכך שהכהנים הנכנסים חילקו את לחם הפנים בנפרד מן הכהנים היוצאים, אלא יש קשר הדוק בין כינסה לעוזרת והצפון, ובין יציאה מן העוזרת והדרום. עבودת הקרבות התקדמה מצפון לדרום: הקרבנות נשחו בצפון העוזרת, והוקרבו על המזבח שעמד בדורמה. ביווא בזה, הכהנים הנכנסים לעבוד נכנסו ביום מיצפון, כי שם הייתה בדרך כלל עבודות הראשמה, ויצאו מן הדרום, אзор המזבח, כי שם הייתה בדרך כלל עבודות האחרונה. הוא הדין לחלופי המשמרות בסוף השבוע: המשמר שיצא את יציאתו הסופית מן העוזרת עמד בדורות בשעת חילופי המשמרות, שעת חילוקת לחם הפנים, ובכך ניכר שהוא עומד לצאת את יציאתו הסופית מן הדרום. המשמר הנכנס עמד מיצפון, אף על פי שחלוקת זו התרחשה באמצע היום או בסופה, לא מפני שהם נכנסו כרגע אלא ממשם שהצפון, שמננו נכניםים כל יום לשם העבודה, סימל את תחילת העבודה של השבוע, ובכך היה ניכר לעם העומדים בעוזרת שמדובר במונען הנכנס.

והנה מענו בתוספתא ובירושלמי נימוקים נוספים לכך שהמשמר הנכנס חילק את לחם הפנים בצפון. בתוספתא סוכה ד כה (מהדר' ליברמן, עמ' 277) שני: "מןני מה משמר הנכנס חולק בצפון? מפני שקרוב לעובודה". קשה לשער שהבריתא שלנו בבלאי היא עיבוד של הבריתא שבתוספתא, שהרי אם כן הדבר, קשה להבין מדוע המיר הגרשן שלנו נימוק ספציפי בנימוק כלל. אך אם נצא מתוך הנחה שהבריתא שלנו קדמה לו שבתוספתא,¹ אפשר שיש בנימוק זה מעין פירוש לב्रיתא שלנו, ובפירוש השני שהצענו לעיל.²

¹ על כך רואו עוד להלן, הדין בסוגיא הבהאה, 'בילה', מדור 'מהלך סוגיא ותולדותיה', הערה 3 שם.

² וראו שי' ליברמן, Tosfeta Capshuta ד, מועך, ירושלים תשנ"ג, עמ' 908.

מן הירושלמי סוכה ה ח, נה ע"ד עולה לכטורה שאמוראי ארץ ישראל לא הכירו את הבריתא שבתוטפתא, שהרי הם מציעים שני נימוקים נוספים:

הנכנסין חולקין בצפון ויוצאים בדרום. אמר ר' חנניה בריה דרבי הלל: כדי לחלק כבוד לנכנסין. אמר ר' יוסי כי בן: לא מטעם זה, אלא בגין דתניין: כל הנכנסין להר הבית נכנסין דרך ימין ומקייפין ויוצאים דרך שמאל.

אך אפשר שהאמוראים הללו הכירו את הבריתא שבטוגיא לנו, שלפיה הנכנסים והיווצאים חילקו את לחם הפנים שני צדי העוזה כדי שהעם יבחן ביניהם, אך שאלו כפי ששאלנו: האם העיקר הוא ההפרדה בין שתי הקבוצות, או שמא יש קשר מובנה בין הצפון לנכנסים ובין הדרום ליווצאים. לפי רבי חנניה בריה דרבי הלל הצפון חשוב מן הדרום, אולי משום שהצפון הוא מימיינו של מי שנכנס לבית המקדש מן המזרחה ופונה אל עבר ההיכל במערב, ובכך נתנו כבוד לנכנסים בתחילת שירותם במקדש. רבי יוסי ברבי בן משב בדומה לתשובה שהצענו, שהנכנסים חולקים ממערב משום שנכנסים לעוזה מן הצפון, דהיינו ימין, והיווצאים חולקים מדרום משום שיוצאים מן העוזה מן הדרום, דהיינו משמאלי.